

ئېنىقلىما:

ماتۇرىدىيە: كالا مزمىچى بىر پىرقە بولۇپ، ئەبۇ مەنسۇر ئەلماتۇرىدىيەغا نىسبەت بىرىلدۇ. بۇلار، دىننىڭ ھەقىقەتلىرى ۋە ئىسلام ئەقىدىلىرىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن، ئۆزىنىڭ مۇئەزەزىلە، جەھىيەچىلەر ۋە باشقا رەقىبلىرىگە قارشى تۇرۇشتا كالاغا ۋە ئەقلى دەلىل - ئىسپاتلارغا تايىنىدۇ.

قورۇلۇشى ۋە ئاساسلىق كىشىلىرى:

ماتۇرىدىيە بىر كالا مزمىچى پىرقە بولۇش سۈپىتى بىلەن بىر قانچە باسقۇچنى باشتىن كەچۈرگەن. گويى ئەشئەرىي مەزھىبى پەقەت ئەبۇلھەسەن ئەشئەرىينىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن تونۇلغان ۋە ئەتراپقا تارقالغانىدەك، ماتۇرىدىيە مەزھىپىنىڭ ئىسمىمۇ ئۇنىڭ ئاساسچىسىنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن تونۇلغان. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇلارنى تۆۋەندىكىدەك تۆت ئاساسىي باسقۇچقا يېغىنچاقلاش مۇمكىن:

◆ قۇرۇلۇش باسقۇچى: (... - 333ھ): بۇ باسقۇچ مۇئەزەزىلە بىلەن بولغان مۇنازىلەرنىڭ كۈچلۈكلۈكى بىلەن ئالاھىدە گەۋدىلىنىدۇ. بۇ باسقۇچنىڭ ساھىبى، مۇھەممەد ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى مەھمۇد ئەلماتۇرىدىيە ئەسسەمەرقەندى بولۇپ، ماۋەرائۇننەھرنىڭ سەمەرقەند رايۇنىغا يېقىن ماتۇرىد ئىسىملىك بىر مەھەللىدە تۇغۇلغان. ئەمما تۇغۇلغان كۈنى تازا ئېنىق بولمايلا قالماستىن، ئۇنىڭ تەرجىمەھالىنى يازغانلارمۇ ھاياتى ھەققىدە، قانداق ئۆسۈپ يېتىلگەن، قانداق تەلىم - تەربىيە كۆرگەن ياكى كىملىرىدىن تەسىرلەنگەن، بۇ ھەقتە كۆپ بىر نەرسىلەرنى يازمىغان. ئۇنىڭ ئۇستازلىرىدىنمۇ نۇسەير ئىبنى يەھيا ئەلبەلخىغا ئوخشاش ناھايىتى ئاز بىر قىسىم كىشىلەرنى تىلغا ئېلىشقان. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ئۇنىڭ ھەنەفىي مەزھىپىنىڭ فىقھىي ئىلىملىرى ۋە كالا ئىلىملىرىنى ئۆگەنگەنكەن.

- ئۇ "ماتۇرىدىيە" دەپ ئاتالغان. ئۇنى ھىمايە قىلغان كىشىلەر ئۇنىڭ قەدىر - قىممىتىگە، ئورنىنىڭ يۈكسەكلىكىگە دالالەت قىلىدىغان "ئىمامۇل ھۇدا"، "ئىمامۇل مۇتەكەللىمىن" دېگەن ئوخشاش تەخەللۇسلارنىمۇ قوللىنىشقان.

ئابدۇللاھ ئەلمەرائىي ئۆزىنىڭ «الفتح الممبين في طبقات الأصوليين» ناملىق كىتابىدا مۇنداق دەيدۇ: «ئەبۇ مەنسۇر دەلىل كەلتۈرۈشكە ماھىر كىشى بولۇپ، رەقىبلىرى ئالدىدا قوغدىنالايتتى، مۇسۇلمانلارنىڭ ئەقىدىسىنى ھىمايە قىلاتتى، دىنىسىزلىرىنىڭ شەك - شۈبھىلىرىگە رەددىيە بىرەتتى...» ئەبۇلھەسەن ئەننەدەۋىي «رجال الفكر والدعوة» ناملىق كىتابىدا ماتۇرىدىيە ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئىنسانلار پىكرىنىڭ

ماھر ئوبزورچىسى بولۇپ، ھۇشيارلىقى بىلەن ئالاھىدە پەرقلەندۈ. ئۇ ئوخشىمىغان تۈردىكى ئىلمىي ماھارەتلەرنى ۋايىغا يەتكۈزۈپ ئىگەللىگەن» (139 - بەت) ھەتتا نەدەۋىي ئۇنى ئۆزىنىڭ «تارىخ الدعوة والعزيمة» ناملىق كىتابىدا ئەبۇلھەسەن ئەلئەشئەرىدىن يوقىرى ئورۇنغا قويغان. (1 - جىلد، 114، 115 - بەتلەر)

- ئەبۇلھەسەن ئەلئەشئەرى بىلەن ئەسىرداش ياشىغان. ھەدىس ئەھلى بىلەن مۇئەزەزە ۋە باشقىلاردىن كىلىپ چىققان كالامزىم تەرەپدارلىرى ئارىسىدىكى كەسكىن ئېلىشىشلارنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن. ئۇنىڭ مۇئەزەزە ۋە باشقىلارغا قارشى ئېلىپ بارغان پائالىيەتلىرى بار بولۇپ، ئۇنىڭدا ئەشئەرىينىڭ مېتودىغا ئوخشىمايدىغان بىر خىل ئۇسۇلغا تايىناتتى. گەرچە نۇرغۇن نەتىجىلەردە بىر ئارىغا كىلىپ قالسىمۇ، تارىخى مەنبەلەر ئۇ ئىككىسىنىڭ ئارىسىدا ئۇچرىشىش، خەت - ئالاقە ياكى بىر - بىرىنىڭ كىتابلىرىنى ئوقۇشتەك ئىشلارنىڭ يۈز بەرگەنلىكىنى مۇئەييەنلەشتۈرەلمەيدۇ.

- رەھمەتلىك 333ھ دە ۋاپات بولغان ۋە سەمەرقەندكە دەپنە قىلىنغان. ئۇنىڭ ئۇسۇل ئەللىقى (فىقھى مېتودولوگىيىسى) ۋە تەپسىرگە ئائىت نۇرغۇن ئەسەرلىرى بار. جامائەتچىلىككە تونۇلغانلىرىدىن بىرى «تأويلات أهل السنة أو تأويلات القرآن» ناملىق كىتابىدۇر. بۇ كىتابتا قۇرئان كەرىم ئايەتلىرىنى، بولۇپمۇ ئاللاھنىڭ ئىسىم - سۈپەتلىرىگە ئائىت ئايەتلەرنى جەھىيە ئىدىيىسى بويىچە تەۋىل قىلغان. ئىلمىي كالامدىكى ئەڭ مەشھۇر كىتابى «كتاب التوحيد» بولۇپ، ئۇنىڭدا ئۆزىنىڭ كالامزىمغا ئائىت قاراشلىرىنى تۇراقلاشتۇرغان ۋە ئەڭ مۇھىم ئېتىقادىي مەسىلىلەردىكى قاراشلىرىنى بايان قىلغان. ئۇ تەۋھىد دېگەندە تەۋھىد ئەلخالقىيە (ياراتقۇچىلىق)، تەۋھىد رۇبۇبىيە (رەببىيلىق) ۋە بىر قىسىم ئىسىم، سۈپەتلەر تەۋھىدىنى كۆزدە تۇتىدۇ. ئەمما بۇ سەلەپ - سالىھلارغا قارشى ھالدا، ئوبرازلاشتۇرۇشنى ئىنكار قىلىش ۋە ھەر نەرسىدىن پاك دېگەننى باھانە قىلىپ، جەھىيە ئۇسۇلى بويىچە ئاللاھنىڭ نۇرغۇن سۈپەتلىرىنى بورمىلايدۇ. ئۇنىڭ ئىمام ئەبۇ ھەنىفىەنىڭ «الفقه الأكبر» ناملىق كىتابىنى شەرھىلەپ يازغىنىدىن باشقا، مۇئەزەزەلەرگە رەددىيە بىرىپ يازغان «رد الأصول الخمسة»، رافىزىيلارغا رەددىيە بىرىپ يازغان «رد كتاب الإمامة لبعض الروافض» ۋە قەرامىتلەرگە رەددىيە بىرىپ يازغان «الرد على فروع مذهب القرامطة» ناملىق كىتابلىرى بار.

◆ شەكىللىنىش باسقۇچى: (333ھ - 500ھ): بۇ ماتۇرىيىدىنىڭ شاگىرتلىرى ۋە كېيىنچە ئۇنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانلارنىڭ باسقۇچى بولۇپ، بۇ باسقۇچتا بىر كالامزىمچى پىرقە بولۇش سۈپىتى بىلەن تۇنجى بولۇپ سەمەرقەندتە مەيدانغا

كىتابىنىڭ ماتۇرىيىدىغا ئائىت ئىكەنلىكىدە بىر قىسىم گۇمانى قاراشلار مەۋجۇت؛ چۈنكى، ماتۇرىيىدىنىڭ ھاياتىغا دائىر مەنبەلەر ياكى باشقا يازغۇچىلارنىڭ كىتابلىرى ئۇنىڭ بۇنداق كىتابى بارلىقىغا ئىشارە قىلمايدۇ. بۇ كىتابنىڭ ئۇنىڭغا ئائىت ئىكەنلىكىنى بىر قىسىم ئالىملار ۋە شەرقشۇناسلارمۇ ئىنكار قىلىدۇ. ئۇلاردىن «مۇسۇلمانلارنىڭ ئەقىدىسى» ناملىق كىتابىنىڭ ئاپتورى ۋىنىنىڭ (13 - ۋە 122 - بەتلەردە) نى ۋە «ئىسلام مەزھەبلىرى تارىخى» ناملىق كىتابىنىڭ ئاپتورى شەيخ مۇھەممەد ئەبۇ زوھرە (175، 176 - بەتلەردە) نى ساناش مۇمكىن. كەۋسەرى ئۆزىنىڭ «ئالىم ۋە مۇتەئەللىم» ناملىق كىتابىنىڭ مۇقەددىمىسىدە ماتۇرىيىدىنى تىلغا ئالغان. بۇ كىتابنىڭ بىر قانچە خىل قوليازما نۇسخىسى مەسىر كىتاپلار سارىيىدا ئەبۇلئەبۇس نەسىر ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى ئەھمەد ئەلئەقىيە ئەلسەمەرقەندى نامىغا ئائىت بىر رۇخسەت بىلەن ساقلىنىۋاتىدۇ. بۇنىڭغا ئەبۇ ئىبنى كىتابىنىڭ 25 - بېتىدە يازغۇچى "فەقىيە ئەبۇلئەبۇس (ئاللاھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن) مۇنداق دېگەن.. دېگەن سۆزنىڭ ئۆزىلا دەلىل بولالايدۇ.

كەلگەن. بۇ شاگىرتلار شەيخى ۋە ئىمامنىڭ پىكىرلىرىنى تارقىتىش ۋە ئۇنى قوغداش ئۈچۈن كۈچ چىقارغان، شاخچە مەسىلىلەردە ئىمام ئەبۇ ھەنىفىيەنىڭ مەزھىپىگە ئەگەشكەن ھالدا ئەسەرلەرنى يېزىشقان، بۇنىڭ بىلەن ماتۇرىيىدىيە ئەقىدىسى باشقا جايلارغا قارىغاندا، بۇ رايۇنلاردا بەكرەك راۋاجلانغان. بۇ باسقۇچنىڭ ئەڭ مەشھۇر كىشىلىرىدىن بىرى ئەبۇلقاسىم ئىسھاق ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى ئىسمائىل ئەلھەكىم ئەسسىمەرقەندى (342ھ) بولۇپ، بۇ كىشى ئۆزىنىڭ ۋەز - نەسىھەت ۋە ھېكمەتلىرىنىڭ كۆپلىكىدىن ئەبۇلقاسىم ئەلھەكىم ئىسمى بىلەن تونۇلغان ۋە بۇنىڭدىن سىرت ئەبۇ مۇھەممەد ئابدۇلكەرىم ئىبنى مۇسا ئىبنى ئىيسا ئەلبەزەدە (390ھ) لارنىمۇ خاتىرىلەش مۇمكىن.

◆ بۇنىڭدىن كېيىن، يۇقىرىقى باسقۇچنىڭ دەۋامى سۈپىتىدە بىر باسقۇچ ئىز بېسىپ كەلدى: ئۇنىڭ مۇھىم ۋە ئالاھىدە كىشىلىرى تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت:

- ئەبۇ يەسىر ئەلبەزەدە (421ھ - 491ھ): تولۇق ئىسمى، مۇھەممەد ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى ئەلھۇسەين ئىبنى ئابدۇلكەرىم بولۇپ، ئەلبەزەدە ۋە بىز دەۋە (بىز دەۋە دەپىلەتتى) دېگەن جاي نامىدىن ئېلىنغان. ئەلغازى ئەسسىمەد دېگەن تەخەللۇسقا ئېرىشكەن. ئۇ چوڭ ئاكىسى ئەلى بەزەدە (421ھ توغۇلغان)دىن كېيىنكى ھەنەفىيەلەرنىڭ شەيخى ئىدى.

- ئۇ دادىسىدىن ئىلىم ئىگەللىگەن. دادىسى ئەبۇ مەنسۇر ئەلماتۇرىيىدىنىڭ شاگىرتى ۋە ئۆزىنىڭ چوڭ دادىسى ئابدۇلكەرىمنىڭ قولىدا تەربىيەلەنگەن ئىدى. ئۇ كېنىدىغا ئوخشاش پەيلاسۇپلارنىڭ، جەبائىي، كەئبىي ۋە ئەننىزام ۋە باشقىلارغا ئوخشاش مۇتەزىللىلەرنىڭ كىتابلىرىنى ئوقۇغان ۋە ئۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن: «ئېتىقادنىڭ سوسلىشىپ قالماسلىقى ۋە شەك پەيدا قىلماسلىق ئۈچۈن، بۇ كىتابلارنى ئوقۇش ۋە تۇتۇش جائىز ئەمەس.» ئەمما ئۇنى تۇتقانلارنى بىدئەت قاتارىغا چىقارمىغان. شۇنىڭدەك ئەشئەرىيىنىڭ كىتابلىرىنى ئوقۇغان ۋە ئىچكىرلەپ ئۈگەنگەن ۋە ئۇنىڭ خاتالىق تەرەپلىرى بىلگەندىن كېيىن، ئۇنىڭغا قاراشنىڭ جائىزلىقىنى ئوتتۇرىغا قويغان. ئۇ يەنە ماتۇرىيىدىنىڭ "التوجىد" ۋە "التاۋىلات" ناملىق ئىككى كىتابىنى ئوقۇغاندىن كېيىن، تەۋھىد كىتابىنىڭ بىر ئاز مەۋھۇم ۋە ئۇزۇن، تەرتىبىنىڭ بىر قەدەر مۇرەككەپ ئىكەنلىكىنى بايقىغان - دە، ئۇنى قايتا رەتلەپ چىقىش ۋە بىر قىسىم قوشۇمچىلارنى ئىلاۋە قىلىش ئارقىلىق ئاددىلاشتۇرۇشقا بەل باغلىغان ۋە ئۆزىنىڭ "أصول الدين" ناملىق كىتابىنى يېزىپ چىققان.

- شەيخ ئەبۇ يەسىر ئەلبەزەدە ئۇنىڭ قولىدا نۇرغۇنلىغان تالىپلار ئوقۇغان؛ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئوغلى ئەلقازى ئەبۇلمەئالىي ئەھمەد ۋە «نەسەفىيە ئەقىدىلىرى» ناملىق كىتابىنىڭ ئاپتۇرى نەجمۇددىن ئۆمەر ئىبنى مۇھەممەد ئەننەسەفىي ۋە باشقىلار ئەڭ مەشھۇردۇر.

- ئۇ (ئاللاھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن) ھىجرىيەنىڭ 493 - يىلى، رەجەب ئېيىنىڭ 9 - كۈنى بۇخارا دا ۋاپات بولغان.

◆ ماتۇرىيىدىيە ئەقىدىسى ئۈچۈن ئاساس تۇرغۇزۇش ۋە ئەسەر يېزىش باسقۇچى (500ھ - 700ھ): بۇ باسقۇچ ماتۇرىيىدىيە ئەقىدىسىگە ئائىت دەلىللەرنىڭ

توپلىنىشى ۋە كۆپلەپ ئەسەر يېزىلىشى بىلەن ئالاھىدە گەۋدىلىنىدۇ؛ شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ باسقۇچ ماتۇرىدى ئەقىدىسىنىڭ توراقلشىشىدا يوقىرىقى باسقۇچلارنىڭ ئەڭ مۇھىمى ھېسابلىنىدۇ. بۇ باسقۇچنىڭ كۆرىنەرلىك شەخسلرى:

- ئەبۇ مۇئىين ئەننەسەفى (438ھ - 508ھ): تولۇق ئىسمى، مەيمۇن ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى مۇئتەمەد ئەننەسەفى ئەلمەكھۇلى بولۇپ، نەسەفى، سەمەرقەند بىلەن سىر دەرياسى ئوتتۇرىسىدىكى نەسەفى ئىسىملىك چوڭ بىر شەھەرنىڭ نامىدىن ئېلىنغان، ئەمما مەكھۇلى چوڭ دادىسىنىڭ نامىدىن ئېلىنغان. بىراق يۇرتىنىڭ ئىسمىدىن ئېلىنغان تەخەللۇسى ئۇنىڭ چوڭ دادىسىنىڭ نامىنى بېسىپ كەتكەن. ئۇنىڭ بىر قانچە خىل لەقىمى بولۇپ، ئەڭ مەشھۇرى "دىن ۋە ھەقىقەتنىڭ قىلچى" دىن ئىبارەتتۇر.

گەرچە ئۇ، ماتۇرىدىيەنىڭ ئەڭ كۆرىنەرلىك ئالىملىرىدىن بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ، تەرجىمەھالىنى يازغانلار ئۇنىڭ ئۇستازلىرى ياكى ئىلىم تەھسىل ئەھۋاللىرى توغرىسىدا بىر نەرسە بايان قىلمىغان. دوكتور فەتھۇللاھ خەلىق مۇنداق دەيدۇ: "ئىمام ئەبۇ مۇئىين ئەننەسەفى ماتۇرىدى مەزھىپى ئۈچۈن ئەڭ كۆپ كۈچ چىقارغان كىشى دەپ قارىلىدۇ، ئۇ گويىكى ئەشئەرىيلەر ئارىسىدىكى باقىلانى ۋە غەزالىغا ئوخشاش ماتۇرىدىيە ئەقىدىسىنى ئىزاھلىغان. «تبصرة الأدلة» ئۇنىڭ كىتابلىرىنىڭ ئەڭ مۇھىمى بولۇپ، ئۇنىڭ «التوحيد» ناملىق كىتابىدىن قالسىلا ماتۇرىدىيە ئەقىدىسى بىلەن تونۇشۇشتىكى ئەڭ ئاساسلىق مەنبەلەرنىڭ بىرى بولۇپ سانىلىدۇ. بەلكى ئۇ كەسكىن ھالدا ماتۇرىدىيە ئەقىدىسىگە دائىر ئەڭ ئەتراپلىق مەنبەدۇر. ئۇنى «التمهيد» ناملىق كىتابىغا خۇلاسەلىگەن. ئۇنىڭ يەنە كالامزىم مەسىلىلىرىنىڭ ئەڭ مۇھىم نوقتىلىرىنى تەتقىق قىلغان «بحر الكلام» ناملىق يېغىنچاقلا يېزىلغان بىر كىتابمۇ بار."

ئۇ (ئاللاھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن) ھىجرىيەنىڭ 508 - يىلى، زۇلھەججە ئېيىنىڭ 25 - كۈنى، يەتمىش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن.

- نەجمۇددىن ئۆمەر ئەننەسەفى (462ھ - 537ھ): تولۇق ئىسمى، ئەبۇ ھەفس نەجمۇددىن ئۆمەر ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى ئەھمەد ئىبن ئىسمائىل... ئىبنى لوتمان ئەلھەنەفى ئەننەسەفى ئەسەمەرقەندى بولۇپ، ئۇنىڭ نۇرغۇن لەقىملىرى بولغان، ئەڭ مەشھۇرى "نەجمۇددىن" دۇر. ئۇ ھىجرىيەنىڭ 61 ياكى 62 - يىللىرى نەسەفتە دۇنياغا كەلگەن.

كۆپ ئۇستاز تۇتىدىغان كىشى ئىدى؛ ئۇنىڭ شەيخلىرىنىڭ سانى 500 گە يەتكەن بولۇپ، مەشھۇرلىرى ئەبۇ يەسىر ئەلبەزەۋى، ئابدۇللاھ ئىبنى ئەلى ئىبنى ئىيسا ئەننەسەفىلەردۇر. ئۇنىڭدىن نۇرغۇن كىشىلەر ئىلىم ئۈگەنگەن، يازغان ئەسەرلىرى يۈزگە يەتكەن بولۇپ، ئۇلارنىڭ قاتارىدا "مجمع العلوم"، "التيسير في تفسير القرآن"، "النجاح في شرح كتاب أخبار الصحاح في شرح البخاري" ۋە "العقائد النسفية" ناملىق مەشھۇر ئەقىدە كىتابمۇ بار. "نەسەفىيە ئەقىدىلىرى" ناملىق بۇ كىتابى ماتۇرىدىيە ئەقىدىسىگە ئائىت ئەڭ مۇھىم مەتبەلەرنىڭ بىرى بولۇپ سانىلىدۇ. بۇ كىتاب ئەبۇ مۇئىين

ئەنەسەفە تەرەپىدىن يېزىلغان "تبصرة الأدلة" ناملىق كىتابنىڭ قىسقارتىلمىسى ئىدى. سەمئانى بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن: "ئۆزى يېتىشكەن، پەزىلەتلىك ئىمام بولۇپ، تەپسىر ۋە ھەدىسلەرگە مۇناسىۋەتلىك كىتابلارنى يازغان... سەمەرقەندكە كەلگەندە ئۇنىڭ ئەسەرلىرىدىن بار قانچە كىتابنى ئارىيەت ئالدىم ۋە ئۇلاردا چەك - چىگرادىن ھالقىپ كەتكەن نۇرغۇن قۇرۇق خىياللارنى ئۇچراتتىم. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ ھەدىسىنى ياخشى كۆرىدىغان، ئەمما چۈشىنىش نىسبى بولمىغان كىشىلەر قاتارىدىن ئىكەنلىكىنى بىلدىم."

ئۇ (ئاللاھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن) ھىجرىيەنىڭ 537 - يىلى، جەمادىئول ئەۋۋەل ئېيىنىڭ 12 - كۈنى، پەيشەنبە كىچىسى سەمەرقەندتە ۋاپات بولغان.

◆ كېڭىيىش ۋە تارقىلىش باسقۇچى (700ھ - 1300ھ): ماتۇرىدىيە باسقۇچلىرىنىڭ ئەڭ مۇھىم قىسمى بولۇپ، بۇ دەۋردە كېڭىيىش ۋە تارقىلىشى ئەڭ ۋايىغا يەتكەن؛ بۇ پەقەت ئوسمانىيە دۆلىتىنىڭ سۇلتانلىرىنىڭ يارىدىمى ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشقان. ئوسمانىيە دۆلىتىنىڭ سۇلتانلىقى قانچىلىك كېڭەيسە، ماتۇرىدىيەنىڭ سۇلتانلىقىمۇ شۇ قەدەر كېڭەيگەن. ئۇ زېمىننىڭ شەرق، غەربلىرىدە، ئەرەب ئەللىرىدە، ئەجەملەردە، ھىندى، تۈرك، فارس ۋە رۇملارغىچە تارقالغان.

بۇ دەۋردە بۈگۈنگە قەدەر بىر قىسىم ئۇنۋېرسىتېتلاردا دەرسلىك قىلىنىپ كىلىۋاتقان "المسيرة في العقائد المنجية في الآخرة" ناملىق كىتابنىڭ ئاپتۇرى كامال ئىبنى ئەلھەممە مەسالى كىشىلەر يېتىشىپ چىققان. بۇ جەرياندا، كالامزىمغا ئائىت كىتابلارنىڭ، مەتنى، ئىزاھ، ئىزاھنىڭ ئىزاھى، ئىزاھقا يېزىلغان ھاشىيەلىرى مەيدانغا كەلگەن.

ھىندىستان يېرىم ئارىلىدا ھازىرغا قەدەر ماتۇرىدىيەگە چاقىرىشنى ئۆزىنىڭ ئاساسىي غايىسى قىلغان مەدرىسلەر بار بولۇپ، ئۇلار تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت:

- دىوبەندى ۋە نەدەۋىيە مەدرىسىلىرى (1283ھ -): بۇ مەدرىسلەردە ھەدىس ئىلمى ۋە ئۇنىڭ ئىزاھلىرىغا دائىر تېمىلاردا كىتابلارنى يېزىشقا كۆپلەپ ئەھمىيەت بېرىلگەن. دىوبەندىلارنىڭ ئەقلى ۋە نەقلى ئىلىملىرىدە ئىماملىرى بار؛ بىراق ئۇلار خالىس مۇتەسەۋۋۇپ بولۇپ، كۆپىنچىسىدە قەبرىگە مۇناسىۋەتلىك بىدئەتلەر مەۋجۇت. بۇنىڭغا ئۇلارنىڭ ئىماملىرىدىن بىرى سانلىدىغان شەيخ خەلىل ئەھمەد سىھارنقۇرىنىڭ "المهند على المهند" ناملىق كىتابى شاھىد بولالايدۇ. بۇ دىوبەندىلارنىڭ ئەقىدىگە مۇناسىۋەتلىك ئەڭ مۇھىم كىتابى. نەدەۋىيە مەدرىسىلىرىمۇ ماتۇرىدىيە ئەقىدىسىدە بولۇش سۈپىتى بىلەن دىوبەندىلەردىن پەرقلىنمەيدۇ.

- بىرلىۋى مەدرىسىسى (1272ھ -): بۇ مەدرەسە ئابدۇلمۇستەپا لەقەملىك بىرلىۋىنىڭ كاتتىۋېشى ئەھمەد رىزاخان ئەلئەفغانى ئەلئەنەفىي ئەسسۇپىغا (1340ھ) ئائىتتۇر. بۇ جەرياندا ئوپ - ئۇچۇق شېرىك، قەبرىلەرگە ئىبادەت قىلىشقا چاقىرىش، دىوبەندىلەرگە بولغان ئۆچمەنلىكنىڭ ئەۋج ئېلىشى، ئەھلى سۈننەتنى

كۇپۇرغا چىقارغاندىن سىرت دىيوبەندىلارنى كاپىرغا چىقىرىش قاتارلىق مەسىلىلەر ئوتتۇرىغا چىقىدۇ.

- كەۋسەرى مەدرىسىسى (1296ھ -): بۇ شەيخ مۇھەممەد زاھىد ئەلكەۋسەرىي ئەلجەركەسىي ئەلھەنەفى ئەلماتۇرىيدى (1371ھ) غا ئائىتتۇر. بۇ مەزگىلدە ئىسلامنىڭ ئىماملىرىغا قاتتىق ھاقارەت قىلىش، ئۇلارغا لەنەت ئوقۇش ۋە ئۇلارنى خالىق ئورنىدا قويۇش قاتارلىق ئىشلار مەيدانغا كەلدى. سەلەپلەرنىڭ "التوحيد"، "الإبانه"، "الشریعة"، "الصفات"، "العلو" ۋە شۇنىڭغا ئوخشىغان باشقا كىتابلىرىنى خۇددى بۇددىزىمنىڭ ياكى ياراتقۇچىنىڭ سۈپىتىنى ئۆزىگە مۇجەسسەم قىلغان ئىنساننىڭ كىتابلىرى قاتارىدا قويۇشتى. يەنە بۇ دەۋردە ۋە سەلەپ قىلىش پەردىسى ئارقىسىدا مازار ۋە مازارچىلارنىڭ ئولۇغلاشتىن ئىبارەت تەسەۋۋۇپ ۋە شېرىككە مۇناسىۋەتلىك بىدئەتلەرگە چاقىرىش ئەۋج ئالدى. كەۋسەرىي تەرىپىدىن ئىلاۋە يېزىلغان بەيھەقىنىڭ "الأسماء والصفات" ناملىق كىتابى ۋە كەۋسەرىي ئۆزى يازغان "مقالات الكوثري" ناملىق كىتابقا قاراڭ.

مۇھىم پىكىر ۋە ئېتىقادلار:

◆ قوبۇل قىلىش مەنبەسى نوقتىسىدىن: ماتۇرىيدىلار قوبۇل قىلىش مەنبەسى نوقتىسىدىن دىننىڭ ئاساسىنى ئىككى قىسىمغا ئايرىدۇ.

- ئىلاھىيات (ئەقىل ئارقىلىق ئىسپاتلىنىدىغان) قىسمى: بۇنىڭدا مۇئەييەنلەشتۈرۈشتە ئەقىل مۇستەقىل ئورۇندا تۇرىدۇ، شەرىئى دەلىللەر ئۇنىڭغا ئەگىشىپ كىلىدۇ. بۇ تەۋھىد ۋە سۈپەتلەر بابىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

- شەرىئىيات (غەيب بىلەن مۇناسىۋەتلىك نوقتىلار) قىسمى: بۇ ئەقىلنىڭ مۇئەييەنلەشتۈرۈش ياكى ئىنكار قىلىش ئىمكانى بولغان، ئەمما پەيغەمبەرلىك، قەبىر ئازاۋى ۋە ئاخىرەت ئىشلىرىغا ئوخشاش ئەقىلنىڭ ئۇنىڭغا يېتىشى مۇمكىن بولمايدىغان ئىشلارنى كۆزدە تۇتىدۇ. شۇ نەرسىنى ئەسكەرتىش لازىمكى، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى پەيغەمبەرلىك خەۋىرىنىمۇ ئىلاھىيات قىسمىغا كىرگۈزۈۋېتىدۇ.

بۇلارنىڭ ئەھلى سۈننەت ۋە لىجامائەتنىڭ مېتودىغا خىلاپ ئىكەنلىكى ئىنتايىن ئايدىن ئايدىن چۈنكى قۇرئان كەرىم، سۈننەت ۋە ساھابىلەر بىرلىككە كەلگەن مەسىلىلەر ئۇلارنىڭ نەزىرىدە شەرىئەتنى ئۈگۈنىدىغان مەنبە. ئۇنىڭدىن باشقا دىننىڭ ئاساسىنى ئىلاھىيات ۋە شەرىئىيات، دەپ بۆلۈۋېتىشتىن ئىبارەت بىدئەتكىمۇ ئەھلى سۈننەت ۋە لىجامائە قارشى چىقىدۇ. دىننى بۇ خىل بۆلۈش پەيلاسۇپلار تەرىپىدىن دىننىڭ نەسىلىرى ئەقىلگە ئويغۇن كەلمەيدۇ، دېگەن باتىل ئىدىيە ئاساسىدا يىلتىز تارتقۇزۇلغان. بۇنىڭ نەتىجىسىدە ئەقىل بىلەن شەرىئەتنىڭ ئارىسىدىكى مۇۋازىنەتنى ساقلاپ قىلىشقا ھەرىكەت قىلىشقان ۋە ئەقىلنىڭ ئۆزىگە تەۋە بولمىغان رايۇنلارغا ئىچكىرىلەپ كىرىشىگە يول ئاچقان؛ شۇنداق قىلىپ شەرىئەت بىلەن پۈت تىپىشىدىغان باتىل ئەھكاملار مەيدانغا چىققان ۋە ئۇلارنى تەۋىل بىلەن تەفۋىز (ئاجىز كەلگەن نوقتىلارنى ئاللاھقا يۈكلەپ قويىدىغان بىر خىل ئېقىم - تەرجىمان) دىن پاناھلىق ئىزدەشكە مەجبۇرلىغان. شۇ نەرسە ناھايىتى ئايدىن ئايدىكى، ئەھلى سۈننەت

ۋە لىجىماتىنىڭ قارىشىدىمۇ ساغلام، سالامەت ئەقىل بىلەن توغرا دەلىللەرنىڭ ئارىسىدا ھېچقانداق سۈركىلىش يوق.

◆ يوقىرىدىكى تەقسىماتقا ئاساسەن، ئۇلارنىڭ ئىلاھىياتقا ئائىت مەسىلىلەردە شەرىئى دەلىللەرگە تۇتىدىغان پۈزىتىسىيەسى تۆۋەندىكىدەك:

- ئەگەر قۇرئان كەرىم ئايەتلىرى، كەسكىن شەكىلدە ئىسپاتلانغان ۋە ھازىرغا قەدەر زەنجىرىسىمان دەۋاملىشىپ كەلگەن سۈننەت بولۇپ، ئۇلارنىڭ قارىشىچە ئەقلى جەھەتتىن قوبۇل قىلغىلى بولىدىغان، ئېنىق دالالەتكە ئىگە تەرىپى بولسا، ئۇلارنىڭ ئەقلى قاراشلىرىغا نامۇۋاپىق كىلىپ قالمىسا، ئۇنى ئەقىدە بايىدا قوبۇل قىلىدۇ. ئەمما، كەسكىن ئىسپاتلانغان بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ ئەقلى قاراشلىرىغا ئويغۇن كەلمەيدىغان گۇمانىي دالالەتنى كۆرسىتىدىغان تەرىپى بولۇپ قالسا، ئىشەنچلىك دەپ قارالمايدۇ. نەتىجىدە شەرىئى دەلىللەر ئەقلى دەلىللەرنىڭ تەقەززاسى بويىچە تەۋىل قىلىنىدۇ ياكى مەنىسىنى ئاللاھ تائالاغا قالدۇرۇپ قويدۇق، دەپلا بولدى قىلىدۇ. ئۇلار بۇ مەسىلىدە تۇراقسىز بولۇپ، تەۋىل ۋە تەفۋىزگە دائىر مۇقىم پىرىنسىپى يوق. بەزىلىرى تەۋىلنى تەفۋىزدىن كۈچلۈك، دېسە، يەنە بەزىلىرى ئەكسىنى دەۋا قىلىدۇ، يەنە بەزىلىرى ھەر ئىككىسىنىڭ جايىز ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويسا، يەنە بەزىلىرى، تەۋىل دەلىل ئىسپاتى بىلىدىغان، ئاللاھىدە كىشىلەرگە خاس بولسا، تەفۋىز ئاۋامغا مۇۋاپىق كىلىدۇ، دەپ قارايدۇ.

دېققەت قىلىشقا ئەرزىيدىغان نەرسە شۇكى، تەۋىل نە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋرىدە، نە ئىلگىرى ياخشى دەپ قارىغان ئەسىرلەردە يوق نەرسە بولۇپ، يەھۇدىي، ناسارالار ئارقىلىق مۇئەتەزىلە ۋە جەھىمىيەلەرگە كىرگەن بىر خىل بىدئەتتۇر. ئىسلامدا پەيدا بولغان بىدئەتلەر ۋە ئۈممەتنىڭ بىرلىكىنىڭ يىمىرىلىشىنىڭ سەۋەبى تەۋىلگە قايتىدۇ. تەۋىل تەئىتىل (پاسسىپلاشتۇرۇش) دىنىمۇ خەتەرلىكتۇر. چۈنكى بۇ، ئاللاھنى مەخلۇقاتلىرىغا ئوخشىتىشقا، ئاللاھنىڭ سۈپەتلىرىنى ئىنكار قىلىشقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا نادان ياكى ئاللاھ نازىل قىلغان نەرسىلەرنى يوشۇرغان، دەپ تۆھمەت قىلىشقا ئېلىپ بارىدۇ.

ئەمما تەفۋىز (چۈشەنمەگەن نەرسىلەرنى ئاللاھقا يۈكلەپ قويۇش) سۆزى بىدئەتچىلەرنىڭ قۇرئان كەرىمنىڭ پىكىر - تەپەككۈر يۈرگۈزۈشكە ئائىت ئايەتلىرىگە زىت، قارىمۇ قارشى كىلىدىغان ۋە ئاللاھنىڭ پەيغەمبەرلىرىنى ئاللاھ تائالا ئۆزى بىلىدۇ، دېيىش ئارقىلىق ئېتىبارسىز قالدۇرىدىغان ئەڭ خەتەرلىك سۆزلىرىدىن بىرى.

- ئەگەر دەلىللەر ئاھاد ھەدىسلەر قاتارىدىن بولۇپ قالسا، ئۇ ھالدا ئۇ ئىشەنچلىك ئىلىمگە ئەمەس، بەلكى گۇمانغا ئېلىپ بارىدۇ. بۇنداق ھەدىسلەرگە ئۆزلىرىنىڭ ماقۇللىغان قائىدە - قانۇنىيەتلىرى بويىچە شەرىئى ئەھكاملاردا قەتئىي ئەمەل قىلىنمايدۇ. گەرچە ئوسۇل ئەلفىقى (ئىسلام قانۇن مېتودولوگىيىسى) دە كۆرسىتىلگەن بارلىق شەرتلەر ھازىرلانغان تەقدىردىمۇ ئاھاد ھەدىسلەر ئارقىلىق ئەقىدە مۇئەييەنلەشتۈرۈلمەيدۇ ۋە ئەقىدە بايىدا پاكىت قاتارىدا سانالمايدۇ. ئەگەر، ئەقىلگە توغرا كەلمەيدىغان، تەۋىل قىلىش ئىمكانىيىتى بولمىغان، ھەتتا كۆرىنىشى شۇنداق، لېكىن ئۇ كۆزدە تۇتۇلمىغان شەكىلدە كەلگەن ئاھاد ھەدىس بولسا، ئۇنىڭ راۋىسىنى يالغانچىلىق، سەۋەنلىك ياكى خاتالىق بىلەن ئەيىبلەپ، رەت قىلىنىدۇ.

مانا بۇ كونا، يېڭى ماتۇرىدىيىلارنىڭ مەيدانى؛ كەۋسەرىي ۋە ئۇنى ھىمايە قىلغان دىيوبەندىيىلار بۇخارى ۋە مۇسلىمنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ھەدىس كىتابلىرىغا، ئاللاھنىڭ سۈپەتلىرىگە ئائىت ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان ھەماد ئىبنى سەلەمە ۋە سۈننەت كىتابلىرىنىڭ ساھىبى ئىمام دارەمىي ئوسمان ئىبنى سەئىدقا ئوخشاش كىشىلەرگە تىل ئۆزىتىدۇ. بۇ قەدەرىيىيە ۋە مۇئەزەلە تەرىپىدىن ئوتتۇرىغا چىقىرىلغان بىدئەت سۆزدۇر. چۈنكى بۇ ھەدىسلەر ئۇلارنىڭ زىيىنىغا پاكىت بولۇپ كىلىدۇ. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرىگىمۇ خىلاپ، پەيغەمبەرلەر پادىشاھ ۋە باشلىقلارنى يەككە - يەككە ھالدا ئىسلامغا چاقىرىش ئۈچۈن ئەۋەتىلەتتى؟ شۇنىڭدەك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن يىتىپ كەلگەن ھەدىسلەرنى ئاھاد، مۇتەۋاتىر دەپ ئايرىيدىغان ئىشلارمۇ ساھابە ۋە تەبىئىيىنلار دەۋرىدە يوق ئىدى.

- يۇقىرىقىلارغا ئاساسەن ئۇلار ئاللاھ تائالانى شەرئىي دەلىللەر كىلىشتىن ئىلگىرى ئەقىل ئارقىلىق تونۇشنىڭ ۋاجىبلىقىنى ئوتتۇرىغا قويۇشقان ۋە ئۇنى مۇكەللەق (شەرئىي مەسئۇلىيەتنى ئادا قىلىش شەرتى ھازىرلانغان كىشى - ت) ئۈچۈن تۇنجى ۋاجىب، ئۇنى تەرك ئەتكەن كىشى كەچۈرۈلۈش ئۇيىقتا تۇرسۇن، ھەتتا پەيغەمبەر ۋە ئەلچىلەر ئەۋەتىلىشتىن ئىلگىرىكى ۋاقىت بولسىمۇ جازالىنىدۇ، دەپ قاراشقان. بۇ قاراشتا ئۇلار مۇئەزەلە بىلەن بىر يەردى چىقىدۇ. بۇ باتىللىقى ئىنتايىن ئېنىق مەسىلە بولۇپ، قۇرئان، سۈننەتتىكى دەلىللەرگە ئويغۇن كەلمەيدۇ. ئاللاھ تائالانى تونۇشنى ئەقىلنىڭ تەقەززا قىلىدىغانلىقى، ئۇنى ئىشقا سالمىغانلارنىڭ ئەيىبلىنىدىغانلىقى ئېنىق بولسىمۇ، بىراق، ئۇنى تاشلاپ قويغاننىڭ جازاسى پەقەت شەرئىي ھۆكۈملەر كەلگەندىن كېيىن بولىدىغانلىقىنى بايان قىلىپ، ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەۋەتمەي تۇرۇپ (ھېچ ئادەمنى) جازالىغىنىمىز يوق» - ئىسرا سۈرىسى، 15 - ئايەت. مۇكەللەق بولغان ئىنسانغا يۈكلەنگەن ۋە ئۇ ئارقىلىق مۇسۇلمان بولىدىغان تۇنجى ۋاجىب: "بىر ئاللاھدىن باشقا ئىلاھ يوق، مۇھەممەد ئاللاھنىڭ ئەلچىسى" دەپ گۇۋاھلىق بىرىش ۋە ئىسلام دىنىغا توغرا كەلمەيدىغان بارلىق دىنلاردىن قول ئۈزۈشتىن ئىبارەتتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇئاز ئىبنى جەبەلنى يەمەنگە ئەۋەتكەن چاغدىمۇ بۇنىڭدىن باشقا نەرسىگە بۇيرىمىغان. ھەتتا پەيغەمبەرلەرمۇ قەۋملىرىنى «اللھ غا ئىبادەت قىلىڭلار، سىلەرگە اللھ دىن باشقا مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر» دېگەندىن باشقا دەۋەت قىلمىغان.

- ئۇلار يەنە، ئەقىلنىڭ گۈزەل شەيئىلەر بىلەن ناچار نەرسىلەرنى بايقىيالايدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويغان بولسىمۇ، پەقەت ئەقىلنىڭ ياخشى - يامانى ئايرىشىغا ئائىت ئاللاھ ھۆكۈمى توغرىسىدا ئۆز - ئارا تالاش - تارتىش قىلىشىدۇ. بىرلىرى يۇقىرىدىكىگە ئوخشاشلا، بەندىلەر پەيغەمبەر ئەۋەتىلمىگەن تەقدىردىمۇ ئۆزلىرىنىڭ رەزىل ئىش - تۈشلىرى ئۈچۈن جازاغا تارتىلىدۇ، دېگەننى ئوتتۇرىغا قويسا، يەنە بىرلىرى ئۇنىڭ ئەكسىنى دەۋا قىلىدۇ.

بۇ سۆزنى تۇنجى دېگەن كىشى ئىسمائىل ئىبنى ئەلىيە (218ھ ۋاپات بولغان)، «ئادالەت مىزانى» ناملىق كىتابىدا ئىمام ئەزەھەبى ئۇنىڭ توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ: "قۇرئاننىڭ يارىتىلىشى تېمىسىدا مۇنازىرە قىلىپ يۈرىدىغان جەھىمى ئەقىدىسىدىكى بىر كىشى ئىدى. (1 - جىلد، 20 - بەت). ئىمام شافىئى ئۇنىڭ بىلەن مۇنازىرەلەشكەندىن كېيىن مۇنداق دېگەن: "ئۇ ئېزىتۇ" ئەتراپى سۈرىسى، 59 - ئايەت.

- باشقا كالامزم پىرقىلىرىغا ئوخشاشلا ماتۇرىدىيىيە پىرقىسىمۇ قۇرئان، ھەدىس ۋە تىلدا مەجازنىڭ يەر ئالغانلىقىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ؛ ئۇلار مەقسەت قىلغان مەجاز، ئۆز ئورنىدا ئىشلىتىلمىگەن سۆزدىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇلارنىڭ قارىشىدىكى ھەقىقەتنىڭ بىر پارچىسى ھېسابلىنىدۇ. ئۇلار ئايەتلەرنى تەۋىل قىلىشتا ئۆز گۇمانىي قاراشلىرى بويىچە بەندىلەرنى ئىلاھلاشتۇرۇش ياكى ئوخشاشقا قارشى تۇرۇش مەقسىتىدە يۇقىرىقى قاراشقا تايىنىدۇ. ئۇ بۇ خىل ئوقۇمدا بىر بىدئەت، يېڭىدىن پەيدا قىلىنغان، نە تىل، نە شەرىئەتتە ئاساسىي يوق سۆزدۇر. قەدىمقى فېقىھىي ۋە ئۇسۇل (ئاساسىي پىرىنسىپ) ئىماملىرى ئويماقتا تۇرسۇن، ھەتتا خەلىل ئىبنى ئەھمەد ۋە سىبەۋەيھگە ئوخشاش تىلشۇناسلارمۇ بۇ ھەقتە ئېغىز ئاچمىغان.

- ماتۇرىدىيىلارنىڭ تەۋھىد چۈشەنچىسى، ئاللاھ تائالا ئۆز زاتىدا يىگانىدۇر، ئۇنىڭ پارچە ياكى بۆلەكلىرى يوقتۇر، ئۆز سۈپەتلىرىدە يىگانىدۇر، ئوخشىشى يوقتۇر، ئىش - ھەرىكەتلىرىدە يىگانىدۇر، ئۇنىڭ ياسالغان نەرسىلەرنى مەيدانغا كەلتۈرۈشتە شېرىكى يوقتۇر، دېگەننى مۇئەييەنلەشتۈرۈشتىن ئىبارەت. بۇ سەۋەپتىن ئۇلار تەۋھىدنىڭ بۇ خىل شەكلىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن بارلىق كۈچىنى چىقارغان. ئۇلارنىڭ قارىشىچە ئىلاھ ئىختىرا قىلىشقا قادىر زات، دېمەكتۇر. بۇ نوقتىدا ئۇلار جەھىمىيە ۋە مۇئەزىلىلەر ئوتتۇرىغا قويغان "ئىپپەت ۋە جەۋھەرلەرنىڭ يۈز بىرىشىگە ئائىت دەلىللەر"گە ئوخشاش ئەقلىي ۋە پەلسەپىۋىي قىياس ۋە دەلىللەرنى ئىشلىتىدۇ. بۇ دەلىللەردە سەلەپلەر، ئىماملار، ئۇلارنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى، پەلسەپە ۋە كالامزمىنىڭ ئاساسلىق كىشىلىرىگە ھاقارەت قىلىنىدۇ. ئۇلار يەنە قۇرئان كۆرسەتكەن يوللارنىڭ ئەڭ توغرا ئىكەنلىكىنى بايان قىلىدۇ. بۇلارنى ئەبۇلھەسەن ئەلئەشئەرىي ئەھلى سۇغۇرغا يازغان رىسالىسىدە، ئىبنى رۇشەد ئەلھەفىيد "مناھج الأدلە"، شەيخۇل ئىسلام ئىبنى تەيمىيە "درء تعارض العقل والنقل" ناملىق كىتابىدا ئوتتۇرىغا قويدۇ. ئۇلار يەنە ئەھلى سۈننەت ۋە لىجائەتگە رەببىي تەۋھىد بىلەن ئىلاھىي تەۋھىدنى ئوخشاش كۆرۈش قارىشىدا زىت مەيداندا تۇرىدۇ. ئەھلى سۈننەت ۋە لىجائەتنىڭ نەزىرىدە ئىلاھ - ئىبادەت قىلىشقا لايىق، شېرىكى يوق، يىگانە مەبۇدۇتۇر. پەيغەمبەرلەر پەقەت بۇلارنى مۇقىملاشتۇرۇش ۋە ئىنسانلارنى ئاللاھ تائالانى رەببىيلىكى، ئىلاھلىقى، ئىسىم ۋە سۈپەتلىرىدە يىگانە، دەپ تونۇشقا چاقىرىش ئۈچۈنلا ئەۋەتىلگەن.

- ئۇلار ئاللاھ تائالانىڭ گۈزەل ئىسىملىرىنى تەستىقلاپ مۇنداق دەيدۇ "ئاللاھ تائالا پەقەت ئۆزى ئۆزىنى ئاتىغان ۋە شەرىئەت ئېلىپ كەلگەن ئىسىملار بىلەنلا ئاتىلىدۇ." ئۇلار ئاللاھ تائالانىڭ ئىسىملىرىنىڭ توراقلىق ئىكەنلىكىدە ئەھلى سۈننەت ۋە لىجائەت بىلەن بىر يەردىن چىقىدۇ، ئەمما، ئەسسانى، ئەلقەدىم، ئەزىزات... دېگەنگە ئوخشاش ئاللاھ تائالانىڭ ئىسىملىرى قاتارىغا كىرگۈزگەن ئىسىملار مەسىلىسى بىلەن ئەھلى سۈننەتكە قارشى مەيداندا تۇرىدۇ. ئۇلار ئاللاھ تائالا ھەققىدە خەۋەر بىرىش بابى بىلەن ئىسىملار بابىنى پەرقلەندۈرمەيدۇ.

- ئۇلار ئۆز - ئارا تارتىشقان ھالدا، ئاللاھ تائالا ئۈچۈن ھايات، قۇدرەت، ئىلىم، ئىرادە، كۆرۈش، ئاڭلاش، سۆزلەش ۋە قورۇشتىن ئىبارەت پەقەت سەككىز سۈپەتتىنلا تەستىقلايدۇ. بۇنىڭغا ئاساسەن بارلىق ئۆتۈملۈك پېئىللار تەكۋىين (قورۇلۇش)

دائىرىسىگە كىرىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا قۇرئان ۋە سۈننەت دالالەت قىلغان ئاللاھ تائالانىڭ زاتى ياكى ئىش - ھەرىكىتىگە ئالاقىدار خەبەرىي سۈپەتلەر ئەقىل دائىرىسىگە كىرمەيدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئىنكار قىلىشنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. ئەمما ئەھلى سۈننەت ۋە لىجامائە ئىسىملارغا ئېتىقاد قىلغاندەك، بارلىق سۈپەتلەرنىمۇ تۇراقلىق، دەپ ئېتىقاد قىلىدۇ ۋە ئاللاھ تائالانىڭ «ھېچ شەيئى ئاللەغا ئوخشاش ئەمەستۇر، اللە ھەممىنى ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، ھەممىنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر» دېگەن ئايىتىگە ئاساسەن "ئوبرازلاشتۇرما سىلىق، بورمىلاشتىن يىراق ھالدا تەڭداشسىز پاك دەپ تونۇش ۋە قىياپىتىنى ئاللاھ تائالانىڭ ئۆزىگە ھاۋالە قىلىپ تەستىقلاش ئارقىلىق ئۇنىڭغا ئىمان كەلتۈرىدۇ.

- قۇرئان كەرىم ئاللاھ تائالانىڭ ھەقىقىي كالامى بولماستىن، مەنۋىي سۆزىدۇر، ئۇنىڭ ئۆزى ئەمەس، شۇنىڭغا ئوخشاش بىر نەرسە ئاڭلىنىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن قۇرئاننى ئۆز ئىچىگە ئالغان بارلىق كىتابلار مەخلۇقتۇر، دېگەن سۆزلىرى؛ بۇ يېڭىدىن پەيدا قىلىنغان بىدئەت سۆز بولۇپ، ئۇنىڭغا نە قۇرئان ۋە سۈننەت دالالەت قىلمىغان ۋە ياكى سەلەپ ئۈممەتلەردىن بۇ ھەقتە بىر نەرسە رىۋايەت قىلىنمىغان. بۇ بىدئەتنى تۇنجى پەيدا قىلغان كىشى ئىبنى كىلابتۇر. ئاللاھ تائالا ئىرادە قىلسا، قەيەردە نېمىنى خالىسا ئۇنى سۆزلەيدۇ، مۇسا ئەلەيھىسسالامغا سۆزلىگەندەك ھېلىھەم سۆزلەۋاتىدۇ ۋە بەندىلىرىگە قىيامەت كۈنى سۆزلەيدۇ، قۇرئان كەرىم مەخلۇق ئەمەس، ئاللاھ تائالانىڭ ھەقىقىي سۆزىدۇر. شۇنىڭدەك تەۋرات، ئىنجىل ۋە زەبۇرلارمۇ ئاللاھ تائالانىڭ ھەقىقىي سۆزىدۇر. مانا بۇ ئىلگىرىكى سالىھ ئۈممەت ۋە ياخشىلىقتا ئۇلارغا ئەگەشكەن ئەھلى سۈننەت ۋە لىجامائەنىڭ تۇتقان يولىدۇر.

ماتۇرىيىدىلار ئىماننى پەقەت قەلب ئارقىلىق تەستىقلاش، دەپ ئېتىقاد قىلىدۇ، بەزىلىرى تىل ئارقىلىق تەستىقلاشنى قوشۇپ قويدۇ. ئەمما ئۇنىڭ كەم - زىيادە بولۇشىغا قارشى تۇرىدۇ ۋە ئۇنىڭدا مۇستەسنالىق بار، دېيىشنى ھارام، ئىمان بىلەن ئىسلام پەرقسىز ھالدىكى ئوخشاش سۆز، دەپ قارايدۇ. بۇ نوقتىدا مۇرجىئەلەرگە ماسلىشىپ، ئەھلى سۈننەت ۋە لىجامائەگە قارشى چىقىدۇ. ئەھلى سۈننەت ۋە لىجامائەنىڭ قارىشىدا ئىمان: قەلب بىلەن ئېتىقاد قىلىش، تىل بىلەن تەستىقلاش ۋە بەدەن بىلەن ئەمەل قىلىش بولۇپ، تائەت بىلەن ئارتىدۇ، گۇناھ بىلەن كەملەيدۇ. ئۇنىڭدا مۇستەسنالىق بار (بۇنىڭدىن مەقسەت، ئۆزىنى گۇناھسىز، دەپ قارىماسلىق). ئىمان بىلەن ئىسلام بىر - بىرى بىلەن ھەمئەپەس، بىر يەرگە كەلگەندە ئايرىلىدۇ، ئايرىلغاندا بىر يەرگە كىلىدۇ.

◆ ماتۇرىيىدىيە ئەھلى سۈننەت ۋە لىجامائە بىلەن بەرزەخنىڭ ئەھۋالى ۋە تىرىلىش، توپلىنىش، مىزان، سىرات، شاپائەت، جەننەت، جەھەننەمگە ئوخشاش ئاخىرەت ئىشلىرىغا مۇناسىۋەتلىك غەيبىي مەسىلىلەردە بىر يەرگە كىلىدۇ؛ چۈنكى، ئۇلارچە بۇ مەسىلىلەردە ھۆكۈم ئېلىش مەنبەسى غەيبىي؛ يەنە شۇنىڭ ئۈچۈنكى، بۇ مەسىلىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەۋەر بەرگەن، قۇرئان ۋە سۈننەتنىڭ نەسلىرى ئۇنى كۈچلەندۈرگەن نەق ئىشلاردۇر.

- شۇنداقكەن، ئۇلار ئاخىرەتتە ئاللاھ تائالانى كۆرۈش مەسلىسىنى تەرەپ ۋە ئۇچرىشىشنى رەت قىلغان ئاساستا تەستىقلايدۇ؛ كۆرۈش مۇمكىن بولمايدىغان بىر مەسلىنى تەستىقلىغان ئىكەن، بۇمۇ بىر - بىرىگە قارىمۇ قارشى سۆزدۇر. بۇنىڭ ئەھلى سۈننەت ۋە لىجامائەتنىڭ تۇتقان يولىغا خىلاپ ئىكەنلىكى ناھايىتى ئېنىق.

◆ ماتۇرىدىيىلار ئەھلى سۈننەت ۋە لىجامائەتكە ساھابىلەرنىڭ خەلىپىلىك تەرتىۋى ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدا يۈز بەرگەن ئىشلارنىڭ ئۇلارنىڭ ئىجتىھادىدىن كىلىپ چىققان خاتالىق ئىكەنلىكى قارىشىدا ماسلىشىدۇ؛ بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارغا تىل تەككۈزۈشكە بولمايدۇ؛ چۈنكى ئۇلارغا تىل تەككۈزۈش يا كۆپۈر ياكى بىدئەت ۋە ياكى پاسىقلىقتۇر. يەنە خەلىپىنىڭ قۇرەيشتىن بولۇشى، مەيلى ياخشى ياكى گۇناھكار بولسۇن، ئۇنىڭ ئارقىسىدا ناماز ئوقۇشنىڭ جائىزلىقى ۋە زالىم ئىمامغا قارشى چىقىشنىڭ جائىز ئەمەسلىكىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ.

◆ ئۇلار يەنە ئەھلى سۈننەت ۋە لىجامائەتكە تەقدىر، قۇدرەت، قادىر بولۇش، كائىناتتا يۈز بەرگەن ھەر بىر ئىشنىڭ ئاللاھ تائالانىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى ۋە ئىرادىسى بويىچە بولىدىغانلىقى، بەندىلەرنىڭ ياخشى - يامان ئىشلىرىنى ئاللاھ تائالا ياراتقان بولۇپ، بەندىلەرنىڭ تاللاپ قىلىدىغان ۋە ئۇنىڭدىن ساۋابقا ئېرىشىدىغان ياكى ئۇنىڭ ئۈچۈن جازالىنىدىغان ئىش - ئەمەللىرى بار. بەندە قىلىش بۇيرۇلغان ئىشلارنى تاللاش ئەركىنلىكى بار، ئۇ ئۇنى بىرىجىرىشكە زورلانمايدۇ.

ماتۇرىدىيىلار مۇتەزىلىلەرگە ئويغۇن ھالدا ئىمكان دائىرىسىدە بولمىغان ئىشلارنى مەسئۇلىيەت سۈپىتىدە يۈكلەشكە بولمايدىغانلىقىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. ئەمما ئەھلى سۈننەت ۋە لىجامائە بۇ مەسلىدە بولىدۇ ياكى بولمايدۇ، دەپ كەسكىن قارار چىقارماستىن ئۇ ھەقتە تەپسىلى توختىلىدۇ.

پىكىر ۋە ئەقىدىلەرنىڭ يىلتىزلىرى:

ئىزدەنگۈچىلەر ئۈچۈن ماتۇرىدىيىلار ئەقىدىسىنىڭ توغرا ۋە خاتا تەرەپلىرى بار ئىكەنلىكى ئايدىڭلىشىدۇ؛ توغرا تەرەپنى ھەنەفىيلەرنىڭ سەلەپلىرى بولغان ئەھلى سۈننەت ۋە لىجامائەدىن قوبۇل قىلغان؛ چۈنكى تارىخ ئوقۇغان كىشى ھەنەفىي مەزھىپى ئىمام ئەبۇ ھەنىپە (ئاللاھ ئۇ كىشىگە رەھمەت قىلسۇن) كېيىنكى ۋاقىتلاردا نۇرغۇن پىرقىلەر گە بۆلۈنۈپ كېتىپ، ئاللاھ مۇۋەپپەقىيەت قىلغانلاردىن باشقىلىرى ئىمام ئەبۇ

مسال ئۈچۈن، « ناملىق كىتابنىڭ ئاپتۇرى ئۆز دەۋرىدىكى (229 ياكى 239-ھ / 321ھ) ھەنەفىي مەزھىپىنىڭ ئىمامى ئىمام ئەبۇ جەئفەر ئەھمەد ئىبنى سەلامە ئەتتاۋىينىڭ ئومۇمەن سۈننىي، سەلەپى ئەقىدىسىدە ئىكەنلىكىنى بايقايمىز. - ئەمما ئەبۇ ھەنىپە نامىدىن « ناملىق كىتابنىڭ رىۋايەت قىلغۇچىسى ئەبۇ مۇتەئىيە ئەلھەكەم ئىبنى ئابدۇللاھ ئەلبەلخىي جەھىيەچى، مۇرجىئە كىشى ئىدى، ئۇنىڭ كىتاب رىۋايەت قىلىش سەۋەبى ئارقىلىق ھەنەفىي مەزھىپىگە تەسىرى بولغانلىقى ھېچقانچە سىر ئەمەس. - ئىسمائىل ئىبنى ھەماد ئىبنى ئەبۇ ھەنىپە قۇرئاننى مەخلۇق دەيدىغان پىتىنىڭ بېشى ۋە رەھبەرلىرىدىن بىرى ئىدى. ھەتتا يالغاندىن تۆھمەت قىلىپ، بۇ سۆزنىڭ دادىسى ۋە ئىمام ئەبۇ ھەنىپەگە ئائىت ئىكەنلىكىنى داۋا قىلاتتى. - بەشىر ئىبنى غىياس ئەلبەرىيىسى ئەلھەنەفىي (228ھ) مۇ جەھىيە ئەقىدىسىدىكى مۇرجىئەلەردىن بولۇپ، مۇرجىئىلار پىرقىلىرىنىڭ مەرىپىسىيە ئىمامى، جەھم ئىبنى سەفۋاندىن كېيىنكى جەھىيەنىڭ بايرىقىنى كۆتۈرگەن كىشى ئىدى. دادىسى يەھۇدىي بولۇپ، سۈننىي ئىماملاردىن بىر قانچىسى ئۇنى كاپىر دەپ پەتۋا چىقارغان. - ئەلقازىي ئەھمەد ئىبنى ئەبۇ داۋۇد ئەلھەنەفىي مۇتەزىلىلەردىن، (240ھ) ئۇ قۇرئاننى مەخلۇق، دەيدىغان پىتىنىڭ بېشى ۋە بەشىر ئەلبەرىيىسىنىڭ شاگىرتى ئىدى. »

ھەنىفە ۋە ئۇنىڭ ئىككى شاگىرتى تۇتقان يولدىن ماڭمىغان. بۇنىڭ كۆپچىلىكى جەھىمىيە ۋە مۇئەزەلەدىن ئىبارەت بىدئەتچى پىرقىلەرگە تەۋە ھەنەفىيەلەر ئىدى. چۈنكى تارىخىي مەنبەلەر ئەبۇ مەنسۇر ئەلماتۇرىيىدىن ئىلىمنى قانداق قوبۇل قىلغانلىقى ۋە ئۆلىمالاردىن كىملىرىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانلىقى مەسىلىسىدە بىر نەرسىگە ئىشارە قىلمايدۇ. بىزنىڭ تۆۋەندىكىلەرنى كۈچلەندۈرەلەيمىز:

- ئەبۇ مەنسۇر ئەلماتۇرىيىدى بىۋاستە ياكى شەيخلىرىنىڭ ۋاستىسى بىلەن جەھىمىيە، مۇرجىئە، مۇئەتتىلە ئەقىدىلىرىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان؛ شۇنىڭدەك بىر قىسىم سۈپەتلەرنى ئىنكار قىلىش، ئۇنىڭغا ئالاقىدار نەسلىرىنى بورمىلاش، يۈكسەكلىك ۋە خەبەرىي سۈپەتلەرنى ئەھلى سۈننەتنىڭ ئەقىدىسى دېگەن گۇمان بىلەن ئىنكار قىلىش قاتارلىق مەسىلىلەردە مۇئەزەلە ۋە پەيلاسۇپىلارنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان.

- گەرچە ئىككىسىنىڭ ئۇچىراشقانلىقى ئىسپاتلانمىغان بولسىمۇ، ئاللاھ تائالانىڭ مەنئۇي كالامى دېگەن بىدئەتنى تۇنجى پەيدا قىلغان ئىبنى كىلاب (240ھ) نىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان. ئىبنى كىلاب ماتۇرىيىدىن دۇنياغا كىلىشىدىن بورۇن ۋاپات بولغان. شەيخۇل ئىسلام ئىبنى تەيمىيە ئەبۇ مەنسۇر ئەلماتۇرىيىدىن سۈپەت ۋە ئۇنىڭغا ئالاقىدار مەسىلىلەردە، ئاللاھ تائالا ئۆزىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى ۋە قۇدرىتى ھەققىدە سۆزلەمدۇ؟ دېگەنگە ئوخشاش قۇرئان مەسىلىلىرى ۋە ئىماندىكى مۇستەسنالىق مەسىلىسى قاتارلىق بىر قانچە خىل مەسىلىدە ئىبنى كىلابقا ئەگەشكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويدۇ. (مجموع الفتاوى) 7 - جىلد، 433 - بەت، (منهاج السنة) 2 - جىلد، 362 - بەت.

تارقىلىشى ۋە تەسىر دائىرىسى:

ماتۇرىيىيە تارقىلىپ، ھىندىستان ۋە ئۇنىڭغا خوشنا شەرق ئەللىرىدىن جۇڭگو، بىنگال، پاكىستان، ئافغانىستان قاتارلىق جايلاردا ئەگەشكۈچىلىرى كۆپەيگەن. يەنە تۈركىيە، رۇم، ئىران، ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە ماراكەش قاتارلىق جايلارغا ھەنەفىي مەزھىپى ۋە ئۇنىڭ سەلتەنتىنىڭ تارقىلىشىغا ماسلاشقان ھالدا تارقىغان. بۇ ئەللەردە ھېلىمۇ ئۇنىڭ كۈچلۈك يىلتىزى بار. بۇنىڭ نۇرغۇن سەۋەپلىرى بولۇپ، ئۇلاردىن تۆۋەندىكىلەرنى ساناش مۇمكىن:

1 - پادىشاھ، سۇلتانلار، بولۇپمۇ ئوسمانىيە دۆلىتىنىڭ سۇلتانلىرىنىڭ بۇ مەزھەپ ئۆلىمالىرىنى قوللاپ، قوۋۋەتلىشى.

2 - ماتۇرىيىيە مەدرىسىلىرىنىڭ ماتۇرىيىيە ئەقىدىسىنى تارقىتىشتىكى رولى ناھايىتى زور. بۇنىڭ روشەن مىسالى شۇكى: پاكىستان، ھىندىستان ۋە باشقا جايلاردىكى دىئوبەندىيە مەدرىسىلىرى ئەقىدە دەرىسلىكىدە ھازىرغىچە ئەھلى سۈننەت ۋە لىجامائەتنىڭ ئەقىدىسى سۈپىتىدە ماتۇرىيىدىن كىتابلىرىنى ئۆگىتىدۇ.

3 - ئىلمىي كالامغا ئائىت ئەسەر يېزىش ساھەسى ۋە دەسلەپكى باسقۇچتىكى جەھىمىيەلەر، مۇئەزەلە، رافىزىيلار ۋە باشقا بىدئەت ئىچىدىكى پىرقىلەرگە رەددىيە بىرىش بويىچە ئېلىپ بارغان يىتەرلىك دەرىجىدىكى ئاكتىپلىقى.

4 - شاخچە مەسىلىلەردە ئىمام ئەبۇ ھەنىپە ۋە ئۇنىڭ مەزھىپىگە تەۋە بولغانلىقى .

يۇقىرىقىلاردىن شۇ نەرسە ئايدىڭلىشىدۇكى؛ ماتۇرىدىيە كالامزىچى بىر پىرقە بولۇپ، ھىجرىيەنىڭ تۆتىنچى ئەسىرىدە سەمەرقەندتە مەيدانغا كەلگەن. بۇ پىرقە ئەبۇ مەنسۇر ئەلماتۇرىدىغا ئائىت دەپ قارىلىدۇ. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ جەھىيە، مۇئەزەلە ۋە باشقا يۇشۇرۇن پىرقىلەردىن تەركىب تاپقان خۇسۇمەتچىلىرىگە قارشى تۇرۇشتا ئەقلىي ۋە پەلسەپىۋى دەلىللەرگە تايىنىدۇ. ئېتىقاد مەسىلىسىدە ئەھلى سۈننەت ۋە لىجائە بىلەن مۇئەزەلە، جەھىيە ۋە ئەھلى كالام ئارىسىدىن نورمال بىر يول تۇتۇشقا ئورۇنغان بولسىمۇ، مۇۋەپپىقىيەتكە ئېرىشەلمىگەن. ئۇلار، شەرىئى پاكىتلارنىڭ ئالدىدا ئەقىلنىڭ ئورنىنى يۈكسەك ئورۇنغا قويدۇ. دىننىڭ ئۇسۇلىنى (ئاساسىنى) ئىلاھىيات ۋە شەرىئىياتتىن ئىبارەت ئىككى قىسىمغا بۆلۈش بىدئىتىنى ئوتتۇرىغا قويغان، نەتىجىدە تەۋىل قىلىش ۋە تەفۋىزنى ياقلاشقا مەجبۇر بولۇپ قالغان. ئۇنىڭدىن باشقا قۇرئان كەرىم ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىدە مەجاز بار، دەيدۇ، ئاھاد ھەدىسلەرنى قوبۇل قىلمايدۇ، قۇرئان كەرىمنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بارلىق كىتابلارنىڭ مەخلۇق ئىكەنلىكى ۋە قۇرئان كەرىمنىڭ ئاللاھ تائالانىڭ مەنۋى كالامى ئىكەنلىكى قاتارلىقلارنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. ئۇلار بۇ باپتا مۇئەزەلە بىلەن جەھىيەلەرگە، ئىمان بابىدا مۇرجىيلارغا، تەقدىر، ئاخىرەت ئىشلىرى، بەرزەخ ئەھۋالى، خەلىپىلىك ۋە ساھابىلەر توغرىسىدىكى قارىشى قاتارلىق بىر يۈرۈش مەسىلىلەردە ئەھلى سۈننەت ۋە لىجائەگە يېقىنلىشىدۇ. تەۋھىدكە بولغان چۈشەنچىسى ياراتقۇچىلىق ۋە رەببىيلىق تەۋھىدگە باغلىنىپ قالغان بولغاچقا، تەسەۋۋۇپ پەلسەپىسى ئۇلارنىڭ ئارىسىغا سوقۇنۇپ كىرەلمىگەن ۋە ئۇلارنىڭ كاتتىلىرى ئۈستىدىن غالىب كەلگەن، مەزھەپنىڭ تارقىلىشى ۋە نۇپۇز كۈچى بىلەن كۈچەيگەن؛ بۇ مەزھەپنى تارقىتىش ئۈچۈن كۈچ چىقىرىۋاتقان ئونۋېرسىتېت ۋە مەشھۇر مەدرىسەلەر بولغاندىن سىرت، ئۇنى ئوسمانىيە دۆلىتىگە ئوخشاش بىر قانچە دۆلەت قوللاپ، قوۋۋەتلىگەن. ئۇلارنىڭ شاخچە مەسىلىلەردە ئىمام ئەبۇ ھەنىپەنىڭ مەزھىپىگە تەۋە بولغانلىقىنىڭمۇ ماتۇرىدىيە مەزھىپىنىڭ بۈگۈنگە قەدەر تارقىلىشىدا كۈچلۈك تەسىرى بار. شۇنداق بولسىمۇ، ماتۇرىدىيلارنىڭ مۇئەزەلە، باتىنىيلار، دىنىسىز پەيلاسۇپلار، رافىزىيلارغا رەددىيە بىرىشتە كۆزگە كۆرىنەرلىك ئىش - ئىزلىرى ۋە ھەدىس كىتابلىرىنىڭ خىزمىتىدە رەھمەت ئېيتىشقا تېگىشلىك ئەمگەكلىرى بار.

ئەتراپلىق مەلۇمات ئۈچۈن پايدىلىنىش مەنبەلىرى:

(ئا) مەزھەپنىڭ كىتابلىرى:

- ئەبۇ مەنسۇر ئەلماتۇرىدى: كىتاب التوحيد
- ئەبۇ مەنسۇر ئەلماتۇرىدى: تأويلات أهل السنة
- ئەبۇ ئەلمۇئىين ئەننەسەفى: تبصرة الأدلة

- ثه بؤ ئه لمؤئيين ئه ننه سه في: بحر الكلام في علم التوحيد
- نه جمؤددين ئؤمه ر ئه ننه سه في ئه تنه فته زانى: شرح العقائد النسفية
- ئبني ئه لهه مام: المساييرة في العقائد المنجية في الآخرة- مع شرحه المسامرة لابن أبي شريف، شرح قاسم بن قطلوبغا
- شه يخ مؤهه ممه د ئه بده: رسالة التوحيد
- مؤسته هيى زاده ئابدؤللاه ئبني ئوسمان: رسالة في الخلافات بين الأشعرية والماتوريدية والمعتزلة

- ئه همه د خه يري: مقالات الكوثري ومعها مقدمة البنوري الديوبندي
- د. مؤهيددين ئه لؤائسي: تاريخ الدعوة الإسلامية وتطورها في شبه القارة الهندية
- شه يخ ئابدؤللاه تنه ه ئه بؤ غؤده: العلماء العزاب
- ئه لكه نه ؤبي: الأجوبة الفاضلة- تعليقات الشيخ عبد الفتاح أبي غدة
- د. ئه بؤلخه ير مؤهه ممه د ئه ييؤب ئه لبسنگالى: عقيدة الإسلام والإمام الماتوريدي
- شه يخ ره شبيد ئه همه د ئه لكه نكه هسي ئه دديوبه ندي: الفتاوى الرشيدية

(ب) مه زه يكه ته ؤه بولمغان كتاب ؤه مه نبه له ر:

- ئه بؤلقا سيم هببه تؤللاه ئبني ئه لهه سه ن ئبني مه نسؤر ئه تنه به ربي ئه لالكائسي: شرح أصول إعتقاد أهل السنة والجماعة
- ئه لبه بهه قسي: الأسماء والصفات
- شه يخؤل ئسلام ئبني ته يمسييه: الإيمان
- شه يخؤل ئسلام ئبني ته يمسييه: الإكليل في المتشابه والتأويل
- شه يخؤل ئسلام ئبني ته يمسييه: درء تعارض العقل والنقل (تحقيق د. رشاد محمد سالم)
- ئبني قه ييؤم ئه لجه ؤزي: اجتماع الجيوش الإسلامية على غزو المعطلة والجهمية (تحقيق د. عبدالله المعتق)

- ئبني قؤدومه ئه لمه قده سي: ذم التأويل
- ئابدؤر راهمان ئبني يه هيا ئه ليه ماني ئه لمه ئله سي: التنكيل بما في تأنيب الكوثري من الأباطيل

- نُهسان نلاهبي زههسير: البرلوية عقائد وتاريخ
- نههمد نبنى نؤهزؤلالاه نللؤههبيبي نهلهربي: الماتوريدية (رسالة الماجستير)
- شهمس نهلهفغانى نهسهلهپي: الماتوريدية وموقفهم من توحيد الأسماء والصفات (رسالة الماجستير)
- د. مؤههممهد نبنى نابدؤرراهمان نهلخؤمهيس: منهج الماتوريدية في العقيدة
- نبنى رؤشد نهلههفسيدي(أبو الوليد الأصغر محمد بن أحمد الفيلسفي): مناهج الأدلة في عقائد الملة
- د.نهبؤ زهيد بهكر نبنى نابدؤلالاه نهبؤ زيد: براءة أهل السنة من الوقيعة في علماء الأمة
- نبنى نهبؤ نهلنهبز نهلهنهفي وه مؤههممهد ناسرؤددين نهلهلباني: مقدمة شرح العقيدة الطاوية
- شهخؤل نسلام نبنى تهيمبييه: الاستقامة
- مؤههممهد نمان نبنى نهلى نهلجامي: الصفات الإلهية في الكتاب والسنة النبوية في ضوء الإثبات والتنزيه